

Oriveden Opisto tarjosi viihtyisät ja tehokkaat puitteet kun Kansanvalistusseura ja Suomen Sarjakuvaseura järjestivät Oriveden Suvesa 8.-12.7. sarjakuvaan keskittyvän lastenkirjallisuuden kurssin. Oppilaat, ennakkokoilmoittautuneet 25 henkeä, olivat lastentarhaopettajia, kirjastovirkailijoita ja sidinkielenopettajia. Ammattikuntiansa ainoita edustajia olivat lisäksi kuvaamataidonopettaja, filmikuvaaja ja kirjakauppias.

Kurssilla jaettiin oppilaille perustiedot sarjakuvan historiasta, teknikasta, kustantamisesta sekä käyttömahdollisuuksista. Työtapoina olivat luennot, keskustelu ja ryhmätyöt. Kaiken kaikkiaan tötä paikkittiin 30 tuntia noina viitenä päivänä, silti ehdittiin ja jaksettiin käydä kesäteatterissa, Opiston iltamissa ja kylilläkin.

Kurssin tietopuolisesta annista vastasi vankka, seuran jäsenille ainakin nimeltä tuttu joukko. Kansanvalistusseuran edustajana ja järjestäjänä sekä ennen kaikkea lastenkirjallisuuden tuntijana kurssia luotsasi kirjailija Kari Vajjärvi. Kari puhui sarjakuvasta perinteisen lastenkirjallisuuden näkökulmasta ja teki siitä huomattavasti pienemmän määrän kuin kirjallisuusväki yleensä. Hän kävi myös läpi tutkimustuloksia, jotka valottavat nuorison viihteenkulutus- ja lukutottumuksia siteeraten eri auktoriteettien monasti ristiriitaisia tulkintoja niiden pohjalta. Orivetä varten Suomeen pistäytynyt Patrice Boyer (kts. Sarjainfo 1977:1) kertoi sarjakuvaharrastuksen heräämisen vuosista Ranskassa 1960-luvun lopulla jatkaen tähän päivään saakka. Aivan uutta Ranskassa ja Keski-Euroopassa muuallakin ovat osuustoimintaperiaatteella tuotetut sarjakuvalehdet (Métal Hurlant, A Suiivre, B.D., Ah Nana...). Pieni sivuaskel mutta tavallaan alustusta asiaan oli Pekka Tuliaran ja Tarmo Koiviston animaatioelokuvalta, jossa kurssilaiset tutustuivat joihinkin alan huipputöihin (HUOMIO: Kts. il-

orivedellä puhuttiin sarjakuvasta

5 päivää

moitusta animaatioiltoista toisaalla tässä lehdessä). Toinen ulkomainen vieras oli Ruotsin Seriefrämjandetin puheenjohtaja Magnus Knutsson, jonka monipuolinen esitys kattoi sarjakuvahistorian naapurimaassamme, sarjakuvan kuvakielen diasarjalla kuvittaen, Knutssonin omien sarjojen kirjoitus- ja ideointityön (Klara Kvist, Snells Express) ja ennen kaikkea raportin Seriefrämjandetin saavutuksista valtion tuentotuen järjestämisessä ruotsalaisille sarjakuville. Heikki Kaukoranta kävi läpi sarjakuvan historian niin yleismaailmallisesti kuin Suomenkin näkövinkkelistä ja eritteli sitten vaatimuksia, joita menestyvän sanomalehtisarjan tulee täyttää. Soile Kaukoranta teki selkoa tämän päivän tilanteesta maamme sarjamarkkinoilla ja ruoti kustannuspuolen lakeja. Tarmo Koivisto huolehti tietenkin kurssin tekniikka- puolesta ja käytti esimerkkinä omaa Mämmiläänsä, niin piirros- kuin ideointityönkin kannalta. Tarmo kertoi myös sarjakuvapiirtäjän leivän kapeudesta ja myyntityön vaikeuksista. Kuvaamataidonopettaja Ulla Oksanen alusti kurssin sarjakuvien aate-

maailman tarkasteluun esityksellään Tintin seikkailuista. Kurssin vetäjillekin antoisin vaihe alkoi, kun kurssi annetun kysymysrungon avulla pohti ryhmissä Tintin ja Lucky Luken todellista sisältöä. Runko havaittiin täysin riittämättömäksi ja se kasvoikin kurssilaisten toimesta kolminkertaiseksi. Analyysiin joutunut Tintti-poloinen havaittiin melko kunnottomaksi, Luke selvisi puhtaamin paperein.

Kurssilaisia sapettikin kun eräs maakuntalehti ennätti otsikoida Tintin selviyneen kunnialla testistä, näin ei tosiaan käynyt. Muuten olivat osanottajat tyytyväisiä, perustiedoissakin tuli paljon uutta. Toivomus kuitenkin oli, mikäli kurssi esim. ensi kesänä uusitaan, että analyysityö ja käytännön harjoitukset (jotka nyt supistuivat kurssilaisten kouraan lähtiessä työnnettyyn tehtävänpuun) saisivat kurssilla suuremman osuuden ajasta.

HUOMIO: ORIVEDEN SARJAKUVASEMINAARIN PAKETTIA (luentoreferaatteja, analyysirunko, harjoitustehtäviä) VOI TILATA SEURAN OSOITTEESTA HINTAAN 5 MK